

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Matrimonij principium, finis, & substantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

C A P V T. XXI.

Origo, necessitas, & libertas Matrimoniorum.

Postquam absoluta fuit diuina illa tanti operis fabrica (qua, teste M. Tullio Cicerone, etiam Plato, *construi à Deo, atque adificari mundum facit*) velut in domum, optimè instructam, inquilini sunt introducti, Adamus & Eua. Sed quia duo non sufficiebant tanto palatio possidendo, atque replendo, institutus est, statim in Paradiso, matrimonij contractus, à Mundi Conditorè hanc illis legem præscribente: *Crescite, & multiplicamini, & replete terram, & subiycite eam.* Ad cuius præcepti obligationem & nexum etiam Christus digitum intendit, cum dixit: *Quod Deus coniunxit, homo non separet.* Et ex instinctu Dei, aspectà primùm Euà ex latere suo ædificatà, agnouit hanc legem promulgauitq; ipse quoq; primus parens, quando in illa verba effusus est: *Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea: quapropter relinquet homo patrè & matrem, & adherabit uxori suæ.* Est igitur, ob hunc finem, Matrimonium contractus, quo mas & femina sibi mutuum in sua corpora dominium, ad vsum humanæ generationis, tradunt. Vnde & *Matrimonium* vocatur, quòd *matres* faciat, aut facere aptum sit, nisi sterilitas, aut alia causa obsistat.

Quantum, & quos, ex diuino præcepto hic contractus obstringat mortales, quidam haud rectè capiunt. Hinc singulos & vniuersos putant obligari ad matrimonia incunda; neq; existimant, quenquam in cælum iri admissum, nisi velut hospitalem resseram, vxorem trahat secum appendicem, quæ testetur, eum præcepto illi satisfecisse: *Crescite, & multiplicamini.* Quæ sententia, si omni exceptione caret, excludit cælo, in infantia, aut innocenti pueritià, defunctos. Aut, si velit, adultis tantum, atque à natura maturis eam legem latam, quæram ego, quonam iuuentutis anno, homines incipiant, ea lege teneri? quo senectutis solui? Quid si quis, vigesimo vitæ suæ anno, nondum ducta vxore, decedat, an idcirco, ad Plutonis & Proserpinæ nuptias, malè canatum ibit, quia genus humanum.

M m

non.

I.
Cic. lib. de
nat, Deor.

Ita Bonifac.
VIII. c. de vo-
to, & votire-
demt. in 6.
Gen. 1. 28.

Matth. 19. 6.
Conc. Trid.
sess. 24.

Gen. 2. 24.

II.

Gen. 1. 28.